

Sygn. akt I CNP 32/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi J.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Apelacyjnego z dnia 11 maja 2006 r., sygn. akt [...],

wydanego w sprawie

ze skargi J.K. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "S."

przeciwko J.K. o zapłatę

i z powództwa wzajemnego J.K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "S."

o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 października 2005 r., sygn. akt [...],

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 maja 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanego-powoda wzajemnego J.K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 21 października 2005 r.

W związku ze wskazanym postanowieniem Sądu Apelacyjnego skarżący wniósł o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus adwokacko-radcowski jest wyłączony jedynie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.), a ponadto gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuraturę Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski obowiązuje w każdym postępowaniu, z wyjątkiem wymienionych postępowań wpadkowych, w tym również w postępowaniu wywołanym skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Przedmiotowa skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez pozwanego-powoda wzajemnego, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego. Z tego względu Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).